

גמ"ר 2471/01/15 - מדינת ישראל נגד סלימאן אבו עאיש

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

גמ"ר 2471-01-15 מדינת ישראל נ' אבו עאיש
תיק חיצוני: 9468/2014

בפני	כבוד השופטת, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	סלימאן אבו עאיש

החלטה

לפני בקשת ההגנה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

בבסיס טענות ההגנה עומדים שני מסמכים, אשר לטענת ההגנה "הוחסרו" מחומר הראיות אשר נמסר לעיונה: חקירת המעורב מיום 8.10.14 ותצהיר המעורב, אשר הוגש בתיק בפ"מ 7319-10-14.

החלטתי לדחות את הבקשה מכמה טעמים המצטרפים יחד:

1. עיתוי הגשת הבקשה - ב"כ הנאשם טוען בסעיף 7 לבקשתו כי "**אמנם, נשמעו כל העדויות בתיק ועתה עומדת ההגנה בפני הגשת כתב סיכומיה ואולם במהלך הכנת הסיכומים ומתוך עיון מדוקדק במסמכים שהוגשו כראיות בתיק, עולה כי בחומר החקירה שהיה אמור להיות בידי התביעה, הוחסרו מסמכים מהותיים.**"

כשמה של הטענה, כן, היא, טענה מקדמית ולכתחילה, יש להעלותה בתחילת המשפט, וככל שלא בשלב זה, מוקדם ככל הניתן (לעניות דעתי - בשלב שלפני חקירת המעורב או מיד לאחריו) ודוק, אין המדובר בחומר מפתיע שהתגלה בימים האחרונים, תוך כדי הכנת הסיכומים אלא מסמכים אשר שמותיים הוכרו על ידי ההגנה לפני יותר מחצי שנה (חקירת המעורב הוזכרה ביומן החקירה בו עיינה ההגנה עוד טרם המענה לאישום ואותו אף הגישה (נ/1) ביום 2.12.15 ופרוטוקול הדיון בבפ"מ 7319-10-14, בו הוזכר תצהירו של המעורב הוצג בפני ההגנה ביום 6.12.15 ואף הוגשה על ידה (נ/7)).

ברי לי אין הדרישה להעלאת טענה מקדמית בתחילת המשפט - מוחלטת, אך ככל שחולף הזמן ומתקדמים השלבים במשפט (מענה לכתב האישום, העדת העד הרלוונטי, תום פרשת התביעה, תום פרשת ההגנה) - כך על משקלתן של ההנמקות לשיהיו לעלות.

ברע"פ 1201/12 יוסף קטיעי נגד מדינת ישראל, עמד בית המשפט העליון על ההצדקות להעלאת טענה זו בעיתוי

מאוחר יותר:

"נקודה נוספת עניינה עיתוי העלאת טענת ההגנה מן הצדק והכרעה בה. לא מן הנמנע כי טענת ההגנה מן הצדק תתעורר לראשונה במהלך בירור המשפט ולא בשלב המקדמי. במצב כזה, לא הייתי שולל את הטענה רק מפני שלא הועלתה בשלב המקדמי של ההליך (השוו: הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 51)(הגנה מן הצדק), התשס"ז-2007 ה"ח 143, בעמ' 138). לא פעם ההכרעה בטענה מקדמית דורשת שמיעת ראיות ולא ניתן לפסוק בה רק על בסיס עיון בתוכן כתב האישום. כמובן, ישנן טענות מקדמיות שראוי להעלותן בתחילת המשפט וניתן להכריע בהן באותו שלב. דוגמא לכך היא טענה כי בית משפט השלום נעדר סמכות על סמך הכתוב בכתב האישום. לצד זאת, קיימות טענות מקדמיות שאף אם נטענות בשלב המקדמי, יש שהן תתבררנה רק במהלך המשפט. כזו עשויה להיות בנסיבות מסוימות טענת התיישנות. שעה שהטענה המקדמית בסעיף 149(10) מבוססת על תשתית עובדתית שעומדת בליבת כתב האישום, כפי שכאן, היא דורשת שמיעת ראיות במהלך המשפט."

בכל הכבוד, ההגנה אינה מנמקת כלל את השיהוי בהגשת הבקשה ובהנמקה המובלעת **"ואולם במהלך הכנת הסיכומים ומתוך עיון מדוקדק במסמכים..."** אין כדי להצדיק את קבלת הבקשה בשלב זה.

2. כאמור, המסמכים אותם דורשת ההגנה כעת הינם שניים, חקירת המעורב ותצהיר המעורב. באשר לחקירת המעורב השתכנעתי מדברי המאשימה בתגובה לבקשה כי כלל לא נערכה למעורב חקירה ביום 8.10.14 וכי מקור השורה הינו טעות טכנולוגית, אף אמירתו של המעורב כי שוטר שאל אותו מספר שאלות ביום התאונה, אינה מתאימה לטענה מכיוון שיום התאונה הינו 6.10.14 ואין כלל טענה מצד המעורב או המאשימה כי נחקר ביום זה.

באשר לתצהיר המעורב, אומר כי אמנם בפרוטוקול הדיון בבפ"מ 7319-10-14 צויין כי התצהיר נמסר למאשימה וכן לבית המשפט וכעת התצהיר אינו מצוי לא בידי זו ולא בידי זה, אך הדברים אשר נאמרו בו, ככל שסתרו את עדות המעורב בהליך דאז, כלל לא נתפסו על ידי המאשימה כחומר חקירה ובכל אופן, אין בכל מה שנמסר כדי לרדת לשרשו של ההליך מכיוון שגם כך, עדותו של המעורב סותרת את מסקנות הבוחן ובעניין זה - נחקר באריכות.

3. אין צורך לחזור על ההלכות המורות על שימוש בעילה זו במשורה ובמקרים בהם התנהלות הרשות היתה שערורייתית. אף אם, לכל היותר, ולא כך קבעתי, היתה התרשלות מה באבדן תצהירו של המעורב, שספק אם הינו חומר חקירה, הרי שאין התנהלות זו התנהלות שערורייתית המצדיקה את ביטולו של כתב האישום.

מכל המפורט - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ו, 25 יוני 2016, בהעדר הצדדים.